

Ministerie van Financiën
Postbus 20201
2500 EE Den Haag

Datum: 30 augustus 2018
Betreft: Consultatie beloningsmaatregelen financiële sector

L.S.,

Graag reageert de VFN hierbij op de Consultatie beloningsmaatregelen financiële sector. De VFN waardeert de mogelijkheid die hiertoe wordt geboden.

Consultatie:

Volgens het kabinet is het primair de verantwoordelijkheid van de financiële sector om te werken aan vertrouwen in de sector, waarbij wordt aangetekend dat de gewenste cultuur en het gewenste vertrouwen niet met regelgeving alleen kunnen worden bevorderd. Wel kan de overheid volgens het kabinet d.m.v. het stellen van grenzen en voorwaarden aan beloningen bijdragen aan het herstel van vertrouwen. Hierbij hanteert zij het uitgangspunt dat “- waar mogelijk - voorkomen moet worden dat de belastingbetaler opdraait voor verliezen van falende banken en dat Nederland robuustere, sterkere banken krijgt”.

Om dit te verwezenlijken overweegt het kabinet drie wettelijke maatregelen m.b.t. vaste beloningen. De wenselijkheid van deze maatregelen wordt onderzocht door middel van de consultatie en een rondetafelgesprek met belanghebbenden.

De maatregelen zijn:

“1. Introductie van de wettelijke verplichting tot terugvordering van een deel van de vaste beloning (boven een bepaald minimum) van bestuurders als er staatssteun aan een bank (of verzekeraar) wordt gegeven. Het doel van deze maatregel is om bestuurders meer persoonlijk verantwoordelijk te houden als de belastingbetaler (mede) opdraait voor verliezen van falende banken (of verzekeraars) (uitbreiding claw back);

2. Introductie van de wettelijke verplichting dat bestanddelen van een vaste beloning waarvan de waarde afhankelijk is van de marktwaarde van de eigen onderneming, zoals aandelen, bij bestuurders en medewerkers gedurende een nog te specificeren aantal jaren moeten worden aangehouden. Het doel van deze maatregel is om de belangen van de bestuurder en medewerkers meer in lijn te brengen met het lange termijn belang van de onderneming; en

3. Introductie van de wettelijke verplichting dat het beloningsbeleid van financiële ondernemingen voorschrijft op welke wijze de beloningen van bestuurders en medewerkers zich verhouden tot de maatschappelijke functie van de onderneming. Ondernemingen moeten zich hiervan in de openbaarheid rekenschap geven. Het doel van deze maatregel is om te bewerkstelligen dat financiële ondernemingen voor de totstandkoming van beloningsvoorstellen meer rekening houden met de maatschappelijke functie van de onderneming en zich hierover nadien verantwoorden.”

Het Kabinet tekent aan dat Nederland “*de strengste wet- en regelgeving [kent] op het terrein van beloningen in de financiële sector in de Europese Unie*” en stelt: “*De maatregelen die worden overwogen, komen niet in Europa voor en kunnen raken aan het recht op eigendom zoals neergelegd in het 1e protocol voor het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens*”. Voorts stelt zij: “*Een zorgvuldige vormgeving van eventuele maatregelen gericht op vaste beloningen met onder meer oog voor proportionaliteit en de mogelijke effecten op het investerings- en vestigingsklimaat is dan ook van het grootste belang*”.

Met de consultatie worden partijen uitgenodigd om een visie te geven op de mogelijke maatregelen en in te gaan op een veertiental vragen.

Reactie VFN

De VFN onderschrijft dat vertrouwen in de financiële sector essentieel is. Bij het herstel van vertrouwen ligt uiteraard een grote verantwoordelijkheid weggelegd voor de sector zelf. In het consultatiedocument wordt gewezen op de serieuze stappen die in dit kader door de sector zijn gezet. De VFN benadrukt dat het voor het herstel van vertrouwen in de sector ook van belang is dat de overheid en toezichhouders deze positieve stappen (naast eventuele misstappen) ook in voldoende mate inzichtelijk maken.

De VFN onderschrijft het uitgangspunt dat “- *waar mogelijk - voorkomen moet worden dat de belastingbetaler opdraait voor verliezen van falende banken en dat Nederland robuustere, sterkere banken krijgt*”.

Het feit dat Nederland “*de strengste wet- en regelgeving [kent] op het terrein van beloningen in de financiële sector in de Europese Unie*” dient bij de beoordeling van de maatregelen nadrukkelijk in het oog te worden gehouden, alsmede het recht op eigendom zoals neergelegd in het 1e protocol voor het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Tot slot bedrukt ook de VFN het belang van proportionaliteit en de mogelijke effecten op het investerings- en vestigingsklimaat.

Onderstaand zal de VFN afzonderlijk ingaan op de - in het consultatiedocument - gestelde vragen.

Algemeen

1. Wat zijn volgens u de voor- en nadelen van de drie maatregelen?

Antwoord VFN:

De eerste maatregel zal een positief effect kunnen hebben op het vertrouwen in de financiële sector en kan bijdragen aan een rechtvaardigheidsgevoel van de belastingbetaler als staatssteun noodzakelijk is. Nadeel is wellicht dat de maatregel kan stuiten op diverse juridische en uitvoeringsproblemen.

De tweede maatregel kan eraan bijdragen dat de focus van bestuurders en medewerkers meer op de lange termijn komt te liggen. De VFN is echter van mening dat zolang geen sprake is (geweest) van staatssteun of van een financiële instelling die ‘too big to fail’ is, het niet aan de overheid is om voorwaarden te stellen aan het vaste salaris van medewerkers/bestuurders van financiële instellingen. De verantwoordelijkheid hiervoor ligt primair bij de aandeelhouder dan wel de Raad van Toezicht/Commissarissen.

De VFN is geen voorstander van de derde maatregel, die een open norm bevat. Of en in welke mate beloningen zich verhouden tot de maatschappelijke functie van een van een onderneming is een subjectief gegeven. Een eventuele rol hierbij voor de toezichthouder leidt ertoe dat de toezichthouder deze open norm noodgedwongen zal moeten invullen. De VFN kwalificeert dit als een onwenselijke situatie. Het verschaffen van openheid over de hoogte de salarissen van bestuurders draagt daarentegen wel bij aan het vertrouwen in de financiële sector.

2. Hoe zijn de genoemde doelen volgens u het meest effectief en efficiënt te behalen?

De eerste maatregel dient zich enkel te richten op financiële instellingen die staatsteun genieten/hebben genoten. De tweede maatregel dient zich enkel te richten op financiële instellingen die staatsteun genieten/hebben genoten en financiële instellingen die 'too big to fail' zijn. De VFN is (mede vanuit het oogpunt van effectiviteit en efficiency) geen voorstander van de derde maatregel.

3. Welke reikwijdte van deze drie maatregelen acht u aangewezen? U wordt verzocht hierbij per maatregel onderscheid te maken naar:

a) soort onderneming: alleen banken (en verzekeraars) of ook andere financiële ondernemingen en zo ja, welke?; en

De eerste maatregel dient zich enkel te richten op financiële instellingen die staatsteun genieten/hebben genoten. De tweede maatregel dient zich enkel te richten op financiële instellingen die staatsteun genieten/hebben genoten en financiële instellingen die 'too big to fail' zijn. De VFN is (mede vanuit het oogpunt van effectiviteit en efficiency) geen voorstander van de derde maatregel.

b) soort functie: alleen bestuurders c.q. dagelijks beleidsbepalers of ook andere functies en zo ja, welke, of alle medewerkers?

De eerste en de tweede maatregel dienen zich alleen te richten op bestuurders en dagelijkse beleidsbepalers. De VFN is geen voorstander van de derde maatregel.

Uitbreiding claw back

4. Boven welk minimum of over welk percentage van de vaste beloning van bestuurders zou de wettelijke verplichting tot terugvordering zich volgens u moeten kunnen uitstrekken?

Boven de Balkenendenorm en enkel over de vaste beloning van bestuurders en dagelijkse beleidsbepalers van financiële instellingen die staatsteun genieten/hebben genoten.

5. Hoe lang na uitbetaling van de vaste beloning zou deze vatbaar moeten kunnen zijn voor terugvordering?

5 jaar na uitbetaling en enkel voor de vaste beloning van bestuurders en dagelijkse beleidsbepalers van financiële instellingen die staatsteun genieten/hebben genoten.

6. Heeft u aanvullende aandachtspunten of opmerkingen bij deze maatregel?

Nee.

Aanhouden aandelen e.a. in vaste beloning

7. Gedurende welke periode(s) zouden aandelen en andere bestanddelen van een vaste beloning waarvan de waarde afhankelijk is van de marktwaarde van de eigen onderneming volgens u aangehouden moeten worden om de prikkels te richten op het lange termijn belang?

Gedurende 3 jaar en enkel voor bestuurders en dagelijkse beleidsbepalers van financiële instellingen die staatsteun genieten/hebben genoten en financiële instellingen die 'too big to fail' zijn.

8. Ziet u hierbij verschillen tussen de diverse financiële instrumenten?

Nee.

9. Ziet u hierbij verschillen voor bestuurders en andere functies c.q. medewerkers?

Alleen voor bestuurders en dagelijkse beleidsbepalers.

10. Heeft u aanvullende aandachtspunten of opmerkingen bij deze maatregel?

Nee.

Inbedding en verantwoording verhouding beloningen tot maatschappelijke functie onderneming

11. Op welke wijze kan volgens u geborgd worden dat het beloningsbeleid van financiële ondernemingen voorschrijft op welke wijze de beloningen van bestuurders en medewerkers zich verhouden tot de maatschappelijke functie van de onderneming?

N.v.t.

12. Op welke wijze kan volgens u adequate openbare verantwoording worden vormgegeven van de wijze waarop de beloningen van bestuurders en medewerkers zich verhouden tot de maatschappelijke functie van de onderneming?

N.v.t.

13. Vindt u een rol van de toezichthouders De Nederlandsche Bank en/of de Autoriteit Financiële Markten hierbij wenselijk, en zo ja, hoe kan deze rol volgens u in de praktijk het beste worden vormgegeven?

N.v.t.

14. Heeft u aanvullende aandachtspunten of opmerkingen bij deze maatregel?

Nee

Indien gewenst is de VFN graag bereid een nadere toelichting te geven. Tot slot neemt de VFN ook graag deel aan het rondetafelgesprek met belanghebbenden.

Hoogachtend,

Namens het bestuur van de VFN,

Gijs Moonen
Beleidsmedewerker